

Z RÁJE

DO RÁJE

„BAPTISMA“

POVĚZ NÁM, KDY ... A KTERÁ ZNAMENÍ...?

Milí čtenáři! Držíte v rukou další číslo časopisu „Z ráje do ráje“ a jistě v něm nedočkavě listujete, případně procházíte jeho obsah, abyste se rozhodli, do kterého článku se začíst nejdříve.

Pokud Vám mohu poradit, měli byste svou **pozornost zaměřit na výběr myšlenek z projevu předsedy GK br. Teda Wilsona**. Jeho postřehy a argumentace týkající se církve jsou velice závažné, aktuální a naléhavé! Nikdo by je neměl přejít bez povšimnutí a neměly by nás ponechat v klidu. Vrátime se k nim však později. Nyní několik slov k názvu článku. Uvedená slova jsem se vypůjčil z otázky, kterou položili Pánu Ježíšovi učedníci, když s ním usedli na Olivové hoře. Dychtili po informacích týkajících se jeho druhého příchodu. Proto se ho zeptali: „Pověz nám, kdy to bude, a která znamení budou příchodu tvého a skonání světa?“ Mt 24,3

Ježíš se prorockým zrakem zahleděl do bližší i vzdálenější budoucnosti, a zatímco nad jejich hlavami šuměl vánek v korunách starých olivovníků, předložil jim celou škálu nejrůznějších znamení. Jednotlivá znamení se

v průběhu vyprávění střídala a měnila; každé následující bylo snad ještě horší než to předchozí; žádné z nich nezvěstovalo nic dobrého; možná jen jedno - to, o němž je řeč ve verši 14: „A budeť kázáno toto evangelium království po všem světě...“

Dovolím si nyní všechna znamení přeskochit a zastavit se až u veršů Mt 24,24-26, jimiž Ježíš upozornil učedníky na nebezpečné působení satanských svodů v době konce. Toto znamení je obzvláště aktuální v dnešní době! Úzce souvisí se Zj 12,17. Satan je velmi aktivní - působí bez oddechu! Sleduje vše, couděje pod sluncem, a velice se zajímá o Boží církev!

A právě nad satanským působením a jeho pronikáním do CASD se ve svém projevu na výročním zasedání GK v sobotu 11. října 2014 velice vážně zamýšlel i br. Ted Wilson

Předpokládám, že některé z myšlenek, které zde uvedu, již mnozí členové zaslechli v Ostravě na stoletém výročí založení Moravskoslezského sdružení, případně se o nich dočetli v Adventu. Určitě však nebude na škodu znovu si je připomenut. Následuje výběr myšlenek z projevu Teda Wilsona.

pokračování str. 4

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zasílali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Marcela Poslušná
Jana Schlauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ: 02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Pověz nám, kdy... a která znamení...? J. KOVÁČIK	ÚVODNÍK
7	Baptisma F. POSLUŠNÝ	KŘEST
15	První zemětřesení, vzkříšení 144 000 A. KRAKOLINIG	STUDIE PROROCTVÍ
21	Z pera Ellen G. White	DUCH PROROCKÝ
22	Ebola	EBOLA
24	Ebola a jiné problémy z pohledu Bible F. POSLUŠNÝ	
27	Stephen N. Haskell	ŽIVOTOPIS
29	Reakce lidí po přečítání Velkého sporu vekov	ZKUŠENOST

*» Milovaní, teď jsme Boží děti,
ale ještě se neukázalo, co budeme.
Víme však, že až se ukáže, budeme
podobní jemu, neboť ho uvidíme tak,
jak je. Každý, kdo k němu upíná
tuto naději, usiluje být čistý,
jako je čistý on.
Kdo v něm zůstává, tedy nehřeší,
ale kdo hřeší, ten ho neviděl
ani nepoznal «*

1. Jan 3, 2-3.6

ĎÁBELSKÉ SNAHY O PODKOPÁNÍ VÍRY A MISIJNÍHO ÚSILÍ LIDU ASD -

Ted Wilson

„Střízliví buďte, bděte; neboť protivník váš ďábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. Jemužto odpírejte, silní jsouce u víře, vědouce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obkličují.“ 1Pt 5,8.9. Satan se neustále snaží překroutit to, co říká Bůh, aby oslepil lidskou mysl, zastínil rozum a svedl člověka k hříchu. Hospodin formuluje své požadavky tak přesně a jasně, aby se nikdo nemohl mýlit. Bůh se neustále snaží přivést lidi pod svou ochranu, aby Satan nemohl vůči nim uplatnit svou moc a aby je nemohl oklamat.“ PP 370

T.W.: „Mocná pravda tohoto jedinečného poselství (Zj 14,6-12) je dokonale schopna zlomit satanské podvody a klamy, pokud je hlášána tak, jak si Bůh přeje!“

Poselství **prvního anděla** přináší světu evangelium, že žijeme v době předadventního soudu, a upozorňuje všechny národy, pokolení, jazyky a lidi, aby ctili Boha jako svého Stvořitele zachováváním sedmého dne týdne – SOBOTY!

Druhý anděl zvěstuje pád Babylonu.

Třetí anděl nás velice důrazně – jednoduchými a srozumitelnými slovy – varuje před uctíváním šelmy a před přijetím znamení její vzpoury, kterou je zpronevěra Božímu Slovu.

T.W.: Satan se rovněž snaží zmařit naše úsilí světskými zábavami, jako například sportovním soutěžením, internetem, rozhlasem, televizí a mnoha dalšími aktivitami. Nabádá nás ke zpochybňování pravdivosti svatých Písem, zejména pokud jde o původ života a počátek dějin. Snaží se vyvolat spory, hádky a boje o otázkách biblického učení, aby tak odvedl pozornost od evangelizace na „vedlejší kolej“.

Jsme důrazně upozorňováni, že na konci doby milosti se bude Satan snažit podsunout jednotlivcům domněnku, že reformace v církvi spočívá v tom, že se vzdáme svého učení, čímž usnadníme jiným lidem, aby se k nám připojili. (1SM 204) Důkladně se zamysleme nad výrokem z Velkého sporu věků: „Jen ti, kteří posilní svoji mysl pravdami Bible, obstojí v posledním velkém boji.“ VLB 423, GC 593

T.W.: „Přátelé, naléhám na každého z nás, aby studoval Boží Slovo, uchovával je v paměti a upevňoval jím svou mysl tak, aby jej nic nemohlo odvrátit od pravdy a aby jej závěrečný satanský klam nesvedl k hříchu... Čas vymezený pro naši zemi je krátký! Doba zkoušky (milosti) již brzo skončí. Právě nyní máme čas na to, abychom se připravili na setkání s Pánem tváří v tvář – abychom činili pokání a odložili hříchy!“ Ve Velkém sporu věků čteme: „Až skončí Kristova přímluva v nebeské svatyni, pak ti,

kdo žijí na zemi, budou muset stát před tváří svatého Boha bez Prostředníka. Jejich šat musí být bez poskvrny, jejich povaha musí být očištěna od hříchu. Milostí Boží a vlastním úsilím musejí zvítězit v boji se zlem.“ VLB 304, GC 425

Samozřejmě – až skončí doba milosti, bude dokonáno i dílo Prostředníka. Náš charakter bude zapečetěn a o naši budoucnosti bude rozhodnuto! Proto musíme na modlitbách s Kristem a prostřednictvím studia Bible denně ve svých životech prožívat oživení a reformaci. Je třeba, abychom skrze ospravedlnění a posvěcení získali jeho všeobjímající spravedlnost, abychom se mu v jeho síle každý den stále více podobali. Bratři a sestry, nikdo z nás není osvobozen od satanových útoků! Ďábel se snaží naši práci pro Pána oslabit a znehodnotit. Týká se to nás všech. Silní budeme pouze tehdy, budeme-li plně závislí na Boží moci, bude-li nás Bůh podpírat a pomáhat nám, abychom stále více odráželi jeho obraz.

Jako Boží církev ostatků se modlete za ty, jejichž svědectví je mařeno ekumenickou aktivitou. Moje rada, nikoli příkaz zní: Straňte se jakéhokoli ekumenického sbližování a dění, které by mohlo podkopat pravdu z 13. kapitoly Zjevení. Máme navazovat přátelství s lidmi

i organizacemi, ale je třeba se vyvarovat ekumenického společenství za účelem jednoty. Skutečná jednota nastane, až se Kristus vrátí a vezme nás domů!

Na vlastní oči můžeme sledovat, jak se naplňuje proroctví z 13. kapitoly Zjevení. Řím získává stále více příležitostí k ovlivňování Boží církve. Vyzývejte své kazatele, aby nezvali příslušníky jiných církví (kněze a pastory) a nedovolili jim kázat o sobotách v našich sborech. Nepotřebujeme poučování od těch, kteří nemají plnou Boží pravdu; není nutné, aby promlouvali z našich kazatelen. Ovšem, je důležité, abychom se k nim chovali přátelsky. Nepodléhejme však pokušení nechat se opojit jinými náboženskými organizacemi, abychom se nestali oběťmi ďábelské léčky a aby naše působení nebylo mařeno nebiblickým ekumenickým poutem či svazkem.

T.W.: Ďábel se snaží oslabit Boží církev přijímáním charismatické a letniční hudby a bohoslužby...

Nesprávné pochopení bohoslužby nás vede k jádru trojandělského poselství – Boží poslové nás nabádají k správnému uctívání Boha, nikoli k falešným euforickým a hlasitým projevům a vytržením.

T.W.: Jediný způsob, jak se můžeme bránit „neutralizaci“ Církve adventistů sedmého dne, je pokora před Stvořitelem celé naší Země, víra, že byla stvořena v doslovných šesti dnech. Musíme dovolit Bohu, aby nám oživením a reformací stvořil nové srdce. Oživení pravé zbožnosti je naší nejnaléhavější potřebou. Musíme usilovat o získání Božího požehnání. Ne proto, že by nám je Bůh nebyl ochoten udělit, ale proto, že nejsme připraveni je přijmout. 1SM 121

Bůh si přeje, aby byly hlášány jedinečné pravdy adventistů sedmého dne. Straňte se všeho, co by mohlo podkopat naše poselství či zastínit naši odlišnou víru.

Bůh nám dal světlo týkající se událostí poslední doby, které se právě naplňují. Perem i mluveným slovem máme hlásat světu pravdu. Nikoli ustrašeně, bez moci, ale s odvahou a v moci Božího Ducha! TM 470

T.W.: Naše jediná budoucí naděje spočívá v osobním spojení s Kristem. Naděje Božího lidu, vaše i moje, nestojí na ničem jiném než na Ježíši Kristu a jeho spravedlnosti! V závěru svého projevu br. Ted Wilson oslovil přítomné delegáty těmito slovy:

„Chcete dnes podřídit svůj život Boží moci, prožít reformaci a oživení a ochránit se před řvoucím lvem a jeho snahami zničit hnutí Božího ostatku? Jako vedoucí představitel adventistů sedmého dne, kteří mají věčnost na dosah, se ptám, zda jste ochotni zbavit své srdce svého „JÁ“ a poskytnout v něm trvalé místo Kristu? To, zda budeme v nebi, závisí na naší věrnosti, na ochotě podřídit se ukřižovanému a vzkříšenému Spasiteli – Ježíši Kristu, který se již brzy vrátí. Naše naděje není postavena na ničem jiném než na Kristu a jeho spravedlnosti.

Nyní mi dovozte, abych Vám všem položil následující otázku: Jste nyní i ve vzrušující budoucnosti, kterou Bůh připravuje pro svou církev ostatků, ochotni odevzdat plnou kontrolu nad svým životem Bohu? Pokud ano, povstaňte společně se mnou ke zpívání písně č. 522 (angl. zpěvník), do níž autor vložil nádherné svědectví o naší naději založené na Ježíšově krvi a spravedlnosti. I když se zdá, že jeho tvář je zastřena temnotou, přesto spočineme v jeho věčné milosti! Jak mocné svědectví o tom, který nás povolal, abychom se mu podřídili a spatřili jeho konečné vítězství hlásané v poselství tří andělů. ■

Podle „Remnant Herald“ (listopad/prosinec 2014) volně zpracoval JÁN KOVÁČIK

„BAPTISMA“

Toto slovo je řeckého původu a je jím v naší Bibli označeno české slovo křest. Ještě jiné řecké slovo, které má stejný význam jako slovo *batpisma* je použito ve starých rukopisech. Jako podstatné jméno ho užívá kodex Vaticanus, a to jenom jednou v ep. Židům 6, 2. V celém Písmu je podle kodexu Alexandria 25. stol. užito podstatné jméno **křest-baptisma** celkem 23x, ačkoli je o sto let mladší než kodex Vaticanus (kodex je sbírka starých rukopisů, v tomto případě biblických rukopisů, evangelií a epištol, které tvoří novozákonní sbírku svatých Písem.) Pro nás asi bude nejdůležitější pochopit, co vlastně křest znamenal a poznat způsob, jakým byl prováděn. I když nemůžeme z pochopitelných důvodů prozkoumat všech 23 míst výskytů tohoto fenoménu, alespoň některá nejdůležitější z podání čtyř evangelistů bychom letmo zmínit mohli.

Křest vodou, ohněm, duchem

Živly, které se podílí na křtu a s nimiž se v těchto verších setkáváme, jsou: voda, oheň a duch. Jak se dívají na křest jednotlivá evangelia a jejich pisatelé?

Matouš 3,11 -voda, Duch sv. a oheň, jsou živly křtu podle Matouše.

Lukáš 3,16.17- citace Janových slov je shodná s podáním Matouše.

Marek 1,8 - podle Marka dva první živly platí, oheň ale chybí...

Jan 1,33 - shoduje se s citací Marka, oheň opět chybí...

A co o daném tématu říká Ježíš? **Sk 1,5**. Už vzkříšený Ježíš říká totéž, co čteme u Jana.

A na co si vzpomněl Petr? **Sk11,16**. Při křtu opět chybí **oheň**, jinak se shodují živly s prohlášením vzkříšeného Ježíše.

Voda

Voda je živel, který je obsažen u všech čtyř pisatelů evangelií. Jaký má význam při tomto aktu, a platí ještě i dnes pro následovníky Ježíšova

odkazu? Jistěže platí a není na něm co pozměňovat nebo snad upravovat, jako si křesťanské církve zvykly měnit mnoho jiných a důležitých nařízení. Voda měla významnou a nezastupitelnou úlohu už ve starozákonním obětním kultu. Také v každodenním životě člověka má voda důležité místo. Voda spolu s jinými čisticími prostředky je nezbytnou složkou lidské hygieny a čistoty vůbec. V souvislosti se křtem měla voda podobný význam, i když do značné míry symbolický. Už v době před působením Jana Křtitele se obyvatelé okolních národů, tedy nežidů, museli, jak muži, tak ženy, podrobovat obřadným očistným koupelím, takzvanému „křtění“, když se chtěli připojit k židům (do židovských společenství). Tento židovský „křest“ se udílel všem, jak mužům, tak ženám. Kromě toho se muži podrobovali ještě obřízce. Podstatné jméno křest proto může znamenat:

- 1) Židovský způsob ceremoniálního omývání i běžného očišťování... 1Moj.29,4; 30,20;40,12; 3Moj. 16,26.28; 17,15; 2Král. 5,14; Mar. 7,3.4; Žid. 9,10;
- 2) V přeneseném smyslu může také znamenat těžkosti, utrpení a neštěstí Mar. 10,38; Luk. 12,50.
- 3) Křest jako obřad znamená připojení ke společenství, které obdrží Boží království, nebo také přijetí do církve Kristovy, jsou-li splněny náležité podmínky a předpoklady.

V této souvislosti je dobré si uvědomit, že řecké **baptisma**-křest, je odvozeno od sloves **baptizein** či **baptein** a má širší význam, jako na příklad ponořit, potopit, omýt, smočit apod. Podobně, jak už bylo zmíněno, byli k židovství spolu s jinými ceremoniemi přijímáni do tehdejšího společenství i nežidé. Některé podobné podstatné znaky byly přijaty i do křesťanského kultu, který se začal tvořit ve dnech apoštolských. A dlužno podotknout, že i dnes, v době rozvinuté křesťanské církve, se po vzoru prvotní církve, dodržuje tento apoštolský a evangelijní způsob přijímání nových členů do křesťanského společenství, několika církví. Mám za to, že by nám na to stačily prsty jedné ruky. Jsou to například: Baptisté, Svědkové Jehovovi, Adventisté s. d.. To jen namátkou... Křtenci ve křtu spatřují rozloučení se, se starým způsobem života. Z vody vystupuje

jakoby nový člověk. Také můžeme říct, že jsme spolu s Kristem zemřeli (doslova utopili) starému způsobu života a jako Kristus byl vzkříšen z hrobu, tak povstáváme z hrobu (vodního) k novému způsobu života spolu s Kristem.

Křest vodou, zvaný křest Janův, je stále vnímán jako akt veřejného vyznání hříchů a znamení vnitřního pokání člověka, který křest podstupuje. Je také považováno ze strany křtěnce za biblicky správné, že celý akt křtu chápe jako smlouvu s Kristem. V čase apoštola Pavla někteří chápali celý akt křtu tak, že budou patřit tomu, kdo je křtil, nebo ke křtu přivedl.

Proto říkali: „Já jsem, Pavlův, já zase Apollův, nikdo ale neříkal, já jsem Kristův, což by bývalo bylo správné. Nový zákon nezná žádného křesťana, který by nebyl pokřtěn, ať už Janem nebo jiným z apoštolů, **ve jméno Ježíše Sk. 19,5.** (zde správně Kraličtí překládají „**ve jméno...**“) Toto sousloví „**ve jméno...**“ naznačuje, že se ten, kdo křtil, považoval za zástupce vyvýšeného Krista, (viz Sk 3,6.16; 4,10; 9,34) a také, že křtěnec chápal svůj křest jako rozhodnutí následovat Ježíše. Zdá se, že uvedená formulace obsahovala oba aspekty.

V Pavlových epištolách byl tedy křest chápán jako smlouva nebo ujednání, při kterém křtěnec předával sám sebe do vlastnictví a uřednictví osobě jmenované v křestní formuli **Sk. 19, 5**

Duch

Tento fenomén v souvislosti se křtem badatelé a teologové tolik skloňují a jím manipulují, že čtenář by málem nepochopil, co vlastně může znamenat. Docela jednoduše to popisuje historik apoštolské církve Lukáš.

Sk. 1,5. Nikoho nenechává na pochybách, že oním Duchem je míněna jedna osoba Božství, to je **Duch svatý**, zatímco si pohrávají s původními výrazy jako pneuma, ruach, rucha... Tak zbytečně komplikují pochopení těm, kteří příliš spoléhají na učence, zatímco věc sama není žádné mysterium. Je sice pravda, že o letnicích bylo slyšet cosi jako zvuk rychle se valícího větru, s doprovodnými jevy, ale důležité je, čím to byly projevy. Je pravda, že Bůh používá jednou prudký vítr, vichr, podruhé ale pravý opak, vánek, tichý a podmaňující, nic nepustošící jev, jako ve zkušenosti Eliášově. (1 Král. 19)

Ve všech projevech přírody chtěl Bůh něco Eliášovi skrze Ducha sv. sdělit. Čtete pozorně zejména verše **11 – 13** a zjistíte, že ve všech projevech byl Hospodin. Takže docházejí-li učenci na základě originálních zápisů původních slov k jistým komplikovaným závěrům, neznamena to v podstatě nic, protože jiná místa Písma ohledně tohoto problému mluví jednoznačně, viz **Sk 3,5!** Z tohoto místa jasně plyne, že oním „dechem, vánkem, větrem“, jak uvádějí, je zcela jasně Duch svatý, jenž má v souvislosti se křtem roli, kterou nemá a ani nedokáže plnit kdokoli jiný.

Nechceme nějak zvlášť analyzovat práci a charakter Ducha svatého. Povaha Ducha svatého je tajemstvím, které je zjeveno v Písmu jen do té míry, kolik je schopen člověk pojmout a porozumět. A to se týká jen člověka, který věří Bohu, Písmu a evangelijní zvěsti. Člověk nevěřící, nebo agnostik, je na tom stran poznání Ducha svatého daleko hůře. To proto, že zastává názor, že svět je poznatelný jenom smysly. Práce a působení Ducha svatého je ale mimo smyslovou zkušenost, protože často se projevuje transcendentně, to je mimo smyslové chápání, nebo jako přesahující smyslové chápání. O takových tajemstvích, která přesahují smyslové chápání, je nejlépe mlčet, protože jsou pro lidský rozum příliš hluboká.

A konečně není zapotřebí, abychom dovedli přesně a systematicky formulovat, co je Duch svatý. Člověku úplně stačí, když se spokojí s tím, že Duch svatý je obnovující a přetvořující síla, která uskutečňuje spasení, dosažené smrtí našeho Vykupitele Ježíše Krista. Ale není to jenom činná síla, jak říkají některé křesťanské církve. Je to současně osoba, která vidí, slyší, miluje, je zarmoucená apod. Je to prostě pro člověka nepochopitelné tajemství. Je-li člověk ochoten dát se přetvořit, dochází po křtu postupně k posvěcení celé bytosti. Duch vezme z moudrosti a tajemství Božích a vtiskne je bytosti a duši křtěnce. Tak se pokřtěný stává novým člověkem,

což křest symbolizuje ponořením. Povstáním z vody se z něho stává nový člověk. To je symbol. Ale zase tak jednoduché a lehké to není. Člověk si nemůže myslet, že podstoupí tento akt a bude to hotové. V každém případě to vyžaduje spolupráci lidského nedokonalého chtění a úsilí s proměňující mocí Ducha svatého. Pak se změny a výsledky dostaví v závislosti na opravdovém chtění člověka. Viz. **Fil. 2,13**. To všechno působí Duch svatý, Duch Boží a Duch Kristův. Člověku není dovoleno ani dáno, aby pátral po tom, jak, proč a jakou technikou se to děje. Je to tajemství Boží. Kdyby to hříšný člověk dokázal objasnit, rozumět tomu a dokonce snad i formulovat, stal by se rovný Bohu a to je nemožné. Spokojme se s tím, že od začátku působil Bůh svým Duchem svatým, často skrze lidské nástroje, aby uskutečnil svůj záměr s padlým lidstvem. Ve starozákonní době za časů patriarchů, se vliv Ducha svatého projevil význačným způsobem, ale nikdy se neprojevil ve své plnosti. Jistě se budete ptát proč. Lidé Starého zákona to v mnoha případech nebyli schopni přijmout a svými smysly pochopit. V tom byli podobní dnešním agnostikům. Klasickým příkladem je událost z doby rozhraní Starého a Nového zákona. Viz. **Luk 1,26-35**. „...**Jak se to stane???**“ To by neměla být naše starost. Od nás se žádá, abychom hlasu Ducha nejen naslouchali, ale abychom ho i poslouchali podle něho konali a na tom přestali. Marie, které se tento příklad týkal, se spokojila s konstatováním anděla, uvěřila a podle toho se chovala, proto se zaslíbení také vyplnilo. Jestliže se zaslíbení někdy nevyplní tak, jak by se očekávalo, je to proto, že si člověk, nebo lidé neváží zaslíbení tak, jak by měli. Při křtu dostává člověk závdavek Ducha svatého, a předpokládá se, že ho bude dále rozvíjet. Proto je možné, že se u takového člověka projeví, jako v apoštolské církvi prvního století, plnost Ducha Božího. Porovnej **Sk. 4,8; 7,55; 6,3; 6,5; 11,24**.

Oheň

To je poslední fenomén projevující se při křtu, který už jmenoval Jan křtitel. On sám prorocky předpověděl, že ten, který přijde po něm, bude křtít Duchem svatým a k tomu ještě přidává křest **ohněm**. Není ale známo, že by Ježíš někoho křtil, tím méně tak zvláštním způsobem – ohněm. Lhal tedy Jan, nebo si přinejmenším vymýšlel? Určitě ne. Ale jeho předpověď je podle pozdějších událostí obtížněji pochopitelná vzhledem k tomu, že sám Ježíš ji nijak později neosvětloval. Zdá se,

že od počátku se setkávaly dvě tradice. Podle jedné Jan slíbil křest větrem a ohněm, což může znamenat eschatologický (budoucí) soud, prováděný Kristem. Druhá tradice si to vyložila jako křest Duchem, což se také stalo, a oheň (i když malý), jako projev přítomnosti Ducha byl skutečností při letnicích. Někteří teologové zastávají názor, že k přeměně křtu ohněm na křest Duchem mohl dát podnět sám Ježíš. Věděl-li o Janově stanovisku, mohl na dotaz učedníků říci, že zatímco Jan Křtitel hovoří o větru a ohni, tedy o ničivých elementech, **On**, - pravý Mesiáš- hovoří o křtu Duchem, tedy o událostech směřujících ne k tragickému konci a soudu, nýbrž ke spáse. Bylo-li to tak skutečně, to „nevíme“ jistě. Je to jenom teorie snažící se ukázat možné řešení. Je dost pravděpodobné, že Jan Křtitel podle svého naturelu, vykreslil Mesiáše v barvách soudu. Viz **Mat. 3, 7-12**. Zvláště verš 12 tuto hypotézu silně podporuje. Celá problematika je silně podporována učením starověku, že nesprávné a Bohu a jeho Duchu odporující skutky, budou jednou po zásluze „odměněny“. Tou „odměnou“ měl starověk na mysli dva fenomény. Ten první byla voda. Lidé té doby silně vnímali sílu potopy. Tou druhou silou působící zkázu byl oheň. Židé velmi dobře znali tragédii Sodomy a také události kolem příběhu Chóreho. S tím souvisely rituály a obřady, které sloužily jako připomínka toho, co by se mohlo stát, kdyby nebyly splněny ukazatele, které jsou zejména při křtu očekávány. Křest je předpokladem toho, že člověk při potopě obstojí, bude-li plnit podmínky, které stanovuje křest. Totéž platí o ohni, při závěrečném soudu.

Co je míněno křtem ohněm u Mat. 3,11.12, to, zdá se, vysvětluje sám verš 12. spolu s **Malachiášem 4,1**. Jedná se o rozdělení, které už nebude možné nikdy znovu spojit. Ježíš bude znamenat pro pokřtěného a věřícího záchranu před fenoménem ohně, tedy záchranu za pomoci Ducha, který ho v životě „upozorňoval“ na možné poklesky a nesprávnosti, skrze svědomí, či jiného člověka apod. Pro toho, kdo byl pokřtěn formálně, bez působení Ducha, který ho ke křtu inspiroval, bude oheň znamenat odsouzení. Oheň, právě tak jako Duch, tedy mají obapolné působení, podle toho, kdo se jak k těmto projevům Božím chová a jak na ně reaguje. Ježíš znamená záchranu pro toho, kdo jej při křtu za působení Ducha svatého, přijímá. Pro nevěřícího a formalistu představuje nezměnitelné odsouzení a záhubu, z které není návratu. Jan Křtitel jakoby chtěl slovy o soudu, ohni a Duchu sv. naznačit, že jeho křest nemá očištnou moc, ale teprve Ježíš bude mocí Ducha, ohněm očišťujícím i spalujícím.

Některé myšlenky z Ježíšových promluv ale také naznačují, že oheň zkoušek nemusí být pro jeho následovníky zničujícím a spalujícím jevem, ale impulzem k ještě většímu odevzdání se a věrnější službě a následování. Nevnímá-li člověk oheň zkoušek jako trest, ale jako výchovný prostředek, potom je oheň v tomto smyslu užitečný, protože žárem ohně se likvidují nečistoty podobně jako u vzácných kovů. A vzácností před Bohem je charakter. Žárem zkoušek se stává vzácným klenotem, symbolizujícím ryzí vztah člověka s Bohem a Kristem a další veličina Božství – Duch svatý, symbolizující oheň, na tom účinně spolupracuje.

Shrnutí

Stručně jsme prozkoumali význam živelů spolupůsobících při křtu. Nevíme ale kde, kdy a kým byli pokřtěni mnozí lidé, o nichž se Bible zmiňuje. Není to ani tak důležité. Podstatné je to, že všichni byli pokřtěni, jak tehdy bylo obvyklé, ve jménu Ježíše. Víme například, že velký apoštol pohanů – Pavel, byl podle zápisu, který pořídil Lukáš, zřejmě pokřtěn Ananiášem. A Pavlovi bylo nejspíše úplně jedno, kdyby byl pokřtěn kterýmkoli jiným křesťanem, žijícím podle Ježíšova příkazu. Také nevíme do jakého sboru či společenství byl po křtu přijat. Nejspíše mu to bylo ale úplně jedno. Pro něho bylo nejdůležitější, že byl Kristův a s tím byl spokojen. Zřejmě pracoval pro Ježíše a jeho církev bez oficiálního přijetí do jakéhokoliv sboru, alespoň o tom nic nevíme. On sám s tím byl vyrovnán a spokojen. Tak podobně byl spokojen i správce financí jedné královny, pohan, který byl pokřtěn Filipem, ne v bazénu moderní modlitebny, ale v jakési vodě u cesty. Jel potom vesele dál, radoval se, protože byl Kristův. A bylo mu úplně jedno kde, a kým byl přijat do společenství křesťanů. Proto ani dnes nezáleží na tom, zda patřím na Moravu, do Čech, Polska či Německa, do Brna, Ostravy nebo Jihlavy. To všechno je organizační byrokracie dnešních dnů, žel, také křesťanského společenství, která nemá, co se významu týče, téměř žádnou důležitost. V apoštolské církvi prvních desetiletí po smrti Ježíšově, nebyly tyto byrokratické zvyky obvyklé a žádná důležitost se jim nepřipisovala. Křesťanskými svátostmi sloužili lidé, kteří žili podle Písma. V rozporu s Mat. 28,19 Pavel říká, že nebyl poslán, aby křtil. 1 Kor. 1,17. Ale to, co víme o apoštolově práci mezi pohany. (viz. Sk. 16,15.33; 18,8; 19,1-40; 1 Kor. 1,14-31 a jiná místa), nám dovoluje učinit tento závěr: Pavel, v každém místě, kam přišel evangelizovat,

nejdříve pokřtil první křesťany a ty potom zmocnil, aby křtili ty, kteří byli církvi přidáni. Tak např. v Korintu byl prvním obráceným židem Krispus (viz Sk. 18,8.) a rodina Štěpánova je zas nazvána prvotinami Achaje (1.Kor.16,15.), což znamená, že její členové byli první obrácení pohané v Řecku. Proto lze předpokládat, že Pavel na těchto místech sám křtil, ačkoli všeobecně platí to, co řekl v 1 Kor. 1, 17. že nebyl poslán křtít, ale evangelizovat. Výsledky jeho evangelizace zúročovali jiní (a nemuseli k tomu mít speciální pověření církve). Jejich skutečným pověřením byl bezúhonný křesťanský život. (srovnej **2 Kor.3, 1-3**). Až pozdější doba a okolnosti uváděly do křesťanské praxe některé zvyky a obyčeje uplatňované dodnes, ale to proto, aby se čelilo nebiblickým „experimentům“, které se začaly do církve vkrádat neposvěcenými, rádoby „křesťany“. To, zda člověk, který byl pokřtěn, bude moci pracovat pro Krista, tak nebo onak, není závislé na tom, zda patří do toho nebo onoho sboru. Co však závisí na členství a přijetí do církve, jsou **funkce**, kterým mnozí přikládají větší váhu, než je správné. Ale je pravda, a to pravda velice smutná, že mnozí, kteří takové „výsady“ používají a okatě uplatňují, svým způsobem života negují to, co negace v žádném případě hodno není. A přitom dochází k takovým situacím, že jsou dokonce pouze podáním ruky přijímáni členové jiných církví, kteří snad ani nebyli křtěni biblickým křtem, což zřejmě nevádí. Žel, že i takové způsoby „křesťanského“ chování jsou často bezostyšně praktikovány, dokonce vůči lidem, kteří svým způsobem života jsou mnohem „křesťanštější“. To svědčí o ztrátě sebereflexe, jakési sebekontroly, která se podle Písma u křesťana předpokládá. Snad ještě poslední myšlenka ke sledovanému „problému“ zvanému křest. Bylo by nerozumné, ba dokonce bláhové se domnívat, že podstoupením byť biblického křtu se vším všudy, se dostaví jakási imunita proti každé špatnosti, každému hříchu. Tak to není. Ale ten, v jehož jménu byl křtěnec pokřtěn, dává člověku sílu se takovým situacím vzepřít a jim čelit. Takže člověk už není sám, ale jsou tu dva, z nichž jeden je tak silný, že i ďablové se před ním třesou. Nevzbuzuje to v nás naději a jistotu, že nemusíme podlehnout??? ■

POSLUŠNÝ FRANTIŠEK

PRVNÍ ZEMĚTŘESENÍ, VZKŘÍŠENÍ 144 000

Armin Krakolinig

Ocitáme se na začátku období **šesté polnice**. Její úvodní dění je představeno rozvázáním čtyř andělů, kteří drží čtyři větry: „*hlas nařídil šestému andělu, držícímu polnici: 'Rozvaž ty čtyři anděly, spoutané při veliké řece Eufratu!' Tu byli rozvázáni ti čtyři andělé...*“ (Zj 9,14) – rozpoutání čtyř andělů znamená souhrnné působení všech 4 krizí dohromady (dle kap. Čtyři krize). Ty budou v nevídané míře útočit na naši zemi a veškeré její obyvatelstvo.

Co bude součástí šesté polnice (resp. šesté pečeti, pokud souhlasíme s tím, že události šesté pečeti a šesté polnice se kryjí) kromě čtyř krizí?

V samém závěru dění této polnice je psáno, že se budou objevovat neskutečně zvláštní úkazy na nebi (zatmění slunce, měsíce, padání hvězd), pak vezme, že se čas přiblížil... „*A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě.*“ (Zj 6,12-14).

Také ve Zj 11,3 je zaznamenáno: „*V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, desetina toho města se zřítíla a v zemětřesení zahynulo sedm tisíc lidí...*“

E. G. Whiteová píše, že se bude jednat o první

vzkříšení určité části lidí: „Celá země se bude kymáčet a vzdouvat jako mořské vlny. Její povrch bude pukát. Bude to vypadat, jako by se hroutily její základy... Hroby se otevrou... Všichni, kdo zemřeli s vírou v poselství třetího anděla, vyjdou z hrobu oslaveni, aby slyšeli Boží smlouvu pokoje spolu s těmi, kdo zachovávali Boží zákon. Také „*ti, kdo ho probodli*“ (Zj 1,7), kdo se vysmívali smrtelnému zápasu Ježíše Krista a zesměšňovali jej, i nejzarputilejší odpůrci jeho pravdy a jeho lidu budou vzkříšeni, aby ho spatřili v jeho slávě a aby uviděli, jako odplatu dostanou věrní a poslušní.“ (Vítězství lásky Boží, E. G. White, str. 399-400)

Budou tedy vzkříšeni jak někteří věřící, tak nevěřící (Herodes, Pilát, vojáci, kteří křižovali Ježíše...), aby na vlastní oči viděli Ježíšův příchod. „*Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.*“ (Sk 1,11)

Podotýkám, že v této chvíli Ježíš ještě viditelně nepřišel! Jedná se o první část vzkříšení v době konce.

V této „první části vzkříšení“ budou vzkříšeni ti věřící, kteří náležejí k 144 000 svatých, ti, kteří jsou pro Hospodina svatým lidem, „*prvotina jeho úrody*“ (Jr 2,3). Jsou Božími „vyvolenými“ (Zj 17,14).

Rovněž budou vzkříšeni i někteří nevěřící, a to proto, aby na vlastní oči spatřili přicházejícího Mesiáše, jak bylo předpovězeno v Bibli: „*Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli...*“ (Zj 1,7)

Druhá část vzkříšení se odehraje až při samotném Ježíšově příchodu (Zj 19,11). Znamý teolog zabývající se knihou Zjevení píše: „dvě třesení v šesté pečeti: menší ve verši 12 /Zj 6,12/ a velké kosmické ve verši 14 /Zj 6,14/. Tento názor však s sebou přináší vážné exegetické problémy. Aplikace těchto kosmických znamení na několik izolovaných jevů před několika staletími je v protikladu k zaměření šesté pečeti na naplnění prosby mučedníků a narušuje spojitost těchto znamení s Ježíšovým návratem. Otázkou tedy je, zda šestá pečeť s sebou opravdu přináší dvě rozdílná zemětřesení a dvojce padání hvězd.“ (Světlo pro poslední dny, Hans K. LaRondelle, Maranatha 2011, str. 154)

Proč jsou v knize Zjevení popisována dvě zemětřesení v jedné větě? Protože budou skutečně následovat dvě za sebou (samozřejmě s určitou časovou prodlevou) – první část, kdy bude vzkříšeno 144 000, a druhá část, kdy bude vzkříšen „velký zástup“ (Zj 7,9).

Po vzkříšení 144 000 bude na zemi dopadat sedm ran, jak jsou popsány v 16. kapitole knihy Zjevení.

Cesta králů od východu

Podívejme se podrobněji na to, co se bude dít právě v šesté ráně.

Hned na začátku je psáno, že *byla připravena cesta králům od východu slunce* (Zj 16,12).“

Je zajímavé, že to nemohli být ti *králové*, kteří se shromáždili k boji u Harmagedonu (viz Zj 16,14.16). Jde o úplně jiné krále – nebeské posly.

Zdá se zjevné, že to budou ti, kdo byli vzkříšeni nebo proměněni (tj. jak mrtví, tak žijící věřící) jako první – oněch 144 000 vyvolených věřících. Ve verši Zj 22,5 je psáno, že budou s Bohem *„kralovat na věky věků“*. Nebudou tedy žít přímo v obnoveném ráji na nové zemi, ale přímo v Boží blízkosti, budou společně *kralovat* s Kristem, budou *„nebeskou vládou“*.

Apoštol Jan je viděl, jak stojí na jiskřícím moři: *„Viděl jsem /Jan/ jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří zvítězili nad dravou šelmou... Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny.“* (Zj 15,2)

Tito věřící by nemohli stát na *„jiskřícím moři“*, pokud by se nacházeli stále na zemi. Ani na *„jiskřícím moři“* nemohli být jen andělé, protože ti nemuseli *„vítězit nad dravou šelmou“* (Zj 15,2).

E. G. Whiteová o tom píše také: *„Na křišťálovém moři před trůnem, na onom skleněném moři, které je jako smíchané s ohněm – tak září Boží slávou - se shromáždí lidé, „kteří zvítězili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména“* (Zj 15,2). Stojí s Beránkem na hoře Siónu, mají Boží loutny a je jich 144 000 vykoupených z lidí...“ (Vítězství lásky Boží, E. G. White, str. 406)

Takže ti *králové od východu* je 144 000 svatých, kteří byli vzkříšeni jako první, byli vzati do nebe (do nebeského Jeruzaléma, který ještě nesestoupil na zemi – Zj 21,2.10), a posléze budou s Ježíšem a dalšími nebeskými anděly sestupovat na zemi.

Možná namítnete, že E. G. Whiteová píše, že skupinu 144 000 budou tvořit žijící věřící – ti, kteří se za svého života dočkají příchodu Ježíše Krista. Cituji: *„Žijící svatí, počtem 144 000, znali a rozuměli tomu hlasu, zatímco bezbožní jej považovali za hřmění a zemětřesení...“* (EW 15)

Proč se ale Whiteová sama počítá mezi 144 000, když se nedožila Ježíšova příchodu? Copak by se mýlila? Proč by jí Bůh řekl, že bude patřit mezi 144 000 a nebyla to pravda? Je možné, že jí dal Bůh nepřesné vidění?

Ve svém díle píše, že *„žijící věřící, počtem 144 000...“*. Rozumím tomu tak, že patřili mezi žijící, protože patřili do prvního, tzv. částečného vzkříšení.

Už byli na živu, již byli vzkříšení, proto to slovo „žijící věřící“. Tito věřící, pak na obloze uviděli „malý, temný obláček, asi poloviční velikosti lidské dlaně. Všichni věděli, že je to znamení Syna člověka.“ (EW 15)

Z uvedeného citátu je opět zřejmé, že 144 000 tvoří skupina věřících, jež byla vzkříšena v určitém časovém rozmezí před viditelným Ježíšovým příchodem.

Pak autorka píše dále: „On /Ježíš/ sestoupil na oblace, zahalen do plamenů ohně. Upřeně pohleděl na hroby zesnulých svatých, potom pozdvihl své oči i ruce k nebi a zvolal: ‚Prociťte! Prociťte! Prociťte! – vy, kteří spíte v prachu země a povstaňte!‘“ (EW 15)

Zde vidíme, že když už bylo 144 000 vzkříšeno, přišel Ježíš a znovu volá věřící z hrobů – křísí z mrtvých tzv. velký zástup věřících.

7 andělů s pohromami (7 ran)

Ještě by možná stálo za zmínku, kdo je těch 7 andělů, kteří přinášejí 7 pohrom (7 posledních ran) z verše Zj 15,5: *„Potom jsem viděl, jak se otevřela svatyně stánku svědectví v nebi a vyšlo sedm andělů, přinášejících sedm pohrom.“*

Sloužili v chrámu, ve „*svatyni stánku svědectví v nebi*“. Ne všichni vzkříšení věřící budou sloužit Bohu a Beránkovi přímo v nebeském chrámu. Domnívám se, že se jedná o 7 lidí (tedy andělských bytostí) z oněch 144 000, kteří již byli vzkříšeni. (Může k nim patřit např. i starozákonní Henoch /1 Moj 5,24/ nebo Eliáš, kteří byli vzati do nebe, aniž uzřeli smrti.)

Kněžské roucho

Povšimněme si, že mají oblečeno kněžské roucho: *„byli oděni kněžským rouchem, čistým a zářícím, a kolem prsou měli zlaté pásy“* (Zj 15,6). Ti, lidé, kteří byli odděleni pro službu v Božím chrámu, si oblékali kněžská roucha. Je to zřejmé jak ze Starého zákona: *„Kněz, přední mezi svými bratry, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a který byl uveden v úřad, aby oblékal kněžské roucho, nebude mít vlasy na hlavě neupravené a neroztrhne své roucho.“* (3 Moj 21,10), tak z Nového zákona – viz Zj 15,6 nebo: *„Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi*

druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let.“ (Zj 20,6)

Takže těch prvně vzkříšených 144 000 budou sloužit Bohu jako Jeho kněží.

Možná namítnete, že kněžská roucha si obléknou všichni věřící. - To však není tak úplně pravda. Na základě starého zákona to tvrdit nemůžeme a kniha Zjevení to rovněž nepotvrzuje. Věřící budou oblečeni v bílá roucha, jak se píše ve Zj 7,9: „*Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou.*“ Ale ne všichni spasení věřící budou oblečeni v kněžská roucha. Kněžská roucha dostane jen 144 000.

A co verš ze Zj 6,9-11? – „*Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. A křičeli velikým hlasem: ‚Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?‘ Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spolumužebníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.*“ Zde se píše, že „*VŠEM bylo dáno bílé roucho*“ a ne jenom vyvoleným 144 000...

Podívejme se ale na kralický překlad toho samého verše: „*Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jest jim, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spolumužebníků jejich a bratří jejich, kteříž zmordováni býti mají, jako i oni.*“

Jde o všechny věřící, kteří zemřeli v naději na vzkříšení, ale ještě neprocitli. Apoštol Jan nerozlišuje, o jakou skupinu věřících jde. Je jen zřejmé, že k nim nepatří pouze žijící věřící, jenž prochází ‚dobou konce‘.

Na 144 000 je zvláštní ještě jedna věc.

„*A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce.*“ (Zj 14,1).

144 000 stojí s Beránkem na hoře Sión a „*mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce*“. Jen Boží ‚vyvolení‘ náležející k 144 000 svatých, budou mít na čelech jméno Otce.

Všichni dostanou koruny.

„Pán vloží vlastní rukou korunu slávy na hlavu každého vítěze. Pro každého bude připravena koruna. Bude na ní napsáno jeho ‚nové jméno‘ a nápis ‚svatost Hospodinu‘“ (Velký spor věků, E. G. White, kap. Vysvobození Božího lidu)

Tedy, abychom si to ujasnili: těch 144 000 věřících, budou lidé vzkříšení nejdříve, jsou speciálně Bohem vyvolení. Dostávají kněžská roucha a na čelech mají napsáno jméno Otce.

Je zajímavé, že 144 000 vyvolených dostává jiný úkol než, velký zástup vzkříšených. Je to velice zřejmé z verše ve Zj 20,4: *„Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let.“*

Ano, na trůnech „usedli ti, jimž byl svěřen soud“. Ostatní se „ujali se vlády s Kristem na tisíc let“. Máme jen dvě skupiny. První - oněch 144 000 usedne na trůny a budou soudit. Druhá skupina - velký zástup - budou s Kristem vládnout tisíc let, a pak se vrátí zpět na znovuoobnovenou zemi. Samozřejmě, že s Kristem budou obě skupiny věřících. Povšimněme si však jedné věci. Až sestoupí nový Jeruzalém na zemi, nezabere celou zemi. Bude mít omezené rozměry: *„Město je vystaveno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil to město, a bylo to dvanáct tisíc měř. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné.“* (Zj 21,16). Podle čeho se rozhodne, kdo bude bydlet ve svatém městě (vládnout) a kdo na nové zemi v znovuoobnoveném ráji? Zdá se, že jedna skupina věřících bude žít trvale v Boží nejbližší blízkosti - v novém městě - bude to oněch 144 000 vyvolených. Druhá skupina věřících - velký zástup - pak naplní okolní zemi.

Ještě by stálo za zmínku, kdy bude ukončeno období milosti. Může se zdát, že vzkříšením 144 000 (které řadíme jako první vzkříšení před příchodem Ježíše) bude ukončena 1. doba milosti. To ale není tak docela pravda. První ukončení doby milosti proběhne mnohem dříve - v páté polnici (Zj 9,4) /více v kap. Zapečetění svatých/. Bude to konec milosti jen pro tyto věřící, tj. pro 144 000!

Pokud se skutečně nacházíme v období páté polnice (více v kap. Sopka), pak zapečetění 144 000 (ať mrtvých nebo žijících) patří též do období páté polnice - tedy už proběhlo. Avšak doba milosti pro ostatní lid (velký zástup) dál pokračuje. ■

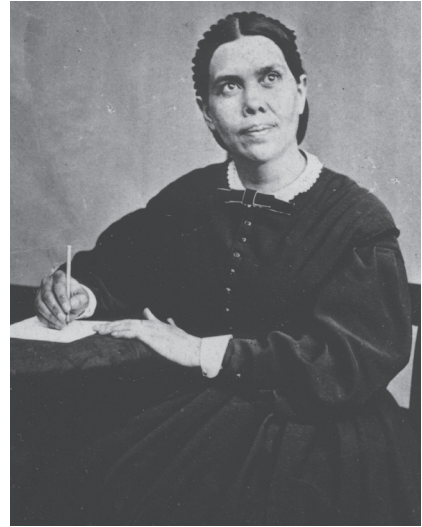
Přeložil: J. Juřica

Z PERA ELLEN G. WHITE

Vzhledem k době, ve které žijeme, je na místě nejen opakovat známější a již dříve publikované rady, ale tyto zprávy také současně zdůraznit podrobnějším poučením...

Ach žádám vás, kdož máte tak málo zájmu o svaté věci, abyste pečlivě zpytovali svá srdce... Kdybyste měli svatý náhled na život a na nekonečné přebývání s Bohem, jak rychle byste se odvrátili od života radovánek a hříchu. Jak rychle byste změnili svou mysl... Jak rozhodně byste opovrhovali svody... Jak rychle byste usilovali o požehnaný život... Jak opravdově a vytrvale byste se modlili k Bohu o Jeho milost... Jak pilně byste zdokonalovali každou náboženskou výsadu... Jak byste byli bázlívi, abyste nehřešili, a jak horliví, abyste dosáhli milosti. Snažně vás prosím, obraťte se a hleďte Hospodina, dokud může být nalezen. Vzávejte Ho, dokud blízko jest. **(T 290)**

Viděla jsem třetího anděla. Můj provázející anděl pravil: „Jeho dílo je hrozné. Jeho poslání je strašlivé. Je to anděl, který odděluje pšenici od koukolu a pšenici svazuje a zapečetuje pro nebeskou obilnici. Tyto věci by měly zaměstnávat celou naši mysl a veškerou pozornost. Viděla jsem,

Ellen G. White Estate, Inc

že lid Boží stojí na začarované půdě, a že někteří ztratili pojem o krátkosti času a ceně lidské duše. Připravte se, připravte se, připravte se! Musíte se lépe připravit, než jste nyní připraveni.“ **(EW 118-119)**

Se vši odpovědností vás prosím, abyste se probrali ze svého smrtelného spánku, abyste přestali sloužit světským věcem a se vši opravdovostí usilovali o vstup do nesmrtelného dědictví. Pracujte, pokud je den. Neohrožujte duše promarněním přítomných příležitostí. Nepokládejte své věčné zájmy za druhořadé. **(4T 123)**

Vše, co ničí naše zdraví, oslabuje nejen naši fyzickou životaschopnost, nýbrž také duchovní i mravní síly. Povolnost v jakékoliv nezdravé praxi snižuje schopnost rozlišovat mezi dobrým a špatným, a proto je pak obtížnější vzdorovat zlu **(MH 128, 1905)**

EBOLA

Od objevení viru EBOLY v Zairu v roce 1976 (dnes: Demokratická republika Kongo) došlo k četným propuknutím této nákazy. Někdy zemřelo 50, jindy 100 lidí, ale nikdy ne více než 300 lidí. Avšak vypuknutí eboly v roce 2014 probíhá dle výpovědi belgického infekčního lékaře Petra Piota, který virus objevil, „podstatně odlišně“. Jasným důvodem, jak říká Piot, je, že virus zmutoval. Co je tentokrát zcela nové je skutečnost, že současný virus eboly se neustále objevuje v nové podobě. Dokonce i nejlepší světoví odborníci, jak se píše v týdeníku Der Spiegel, prý vědí strašně málo

o současně smrtelné nákaze. Na rozdíl od předchozích ohnisek eboly jsou infikovány již tisíce lidí a světová zdravotnická organizace (WHO) počítá v příštích měsících s desetitisíci mrtvých. Doposud se virus eboly šíří pouze cestou tělních tekutin – doposud. Vytvoří-li si virus také schopnost šířit se vzduchem, jako je tomu například u chřipky, pak dojde k takovému scénáři, na jaký se teď nikdo neodvažuje ani pomyslet. U viru eboly, který objevil Piot, je šíření vzduchem „velmi nepravděpodobné“, ale v principu nikoli nemožné.

Bývalý ruský hlavní hygienik, lékař Gennadi Oniščenko, se začátkem srpna 2014 domníval, že nákaza eboly se nemůže šířit bez umělého zásahu.

Z RÁJE
DO RÁJE 2.2015

To by znamenalo, že tomuto novému, mnohem nebezpečnějšímu viru eboly by mohl být kdokoli cíleně vystaven. Protože toto prohlášení pochází právě od ruského lékaře, musíme mu pozorně naslouchat. Právě bývalý Sovětský svaz „povýšil“ virus eboly na vysoce nebezpečnou biologickou zbraň. Moskevští vědci zbrojařského průmyslu přišli díky vědecké stáži na belgickém institutu tropických nemocí na způsob využití viru, jako biologické zbraně své armády. Roku 1992 uprchl na Západ jeden z předních šéfů sovětského programu pro výzkum biologických zbraní a mimo jiné podal zprávu o genetické úpravě viru eboly a jeho využití, jako biologické zbraně. Rusové mají bohaté odborné znalosti v oblasti bakterií a virů, což potvrdil další uprchlý vědec který se zabýval programem biologických zbraní Sovětského svazu.

Proti viru eboly již existovaly přirozeně i vhodné protilátky. Proto také není překvapující, že v září 2014 jela jedna ruská skupina virologů do západní Afriky, aby pomohla v boji proti této nákaze. Podle šéfa laboratoře pro imunologii a virologii ruského Pasteurova institutu, Alexandra Semionova, byla vyvinuta vakcína proti ebole, která se již úspěšně osvědčila. S ohledem na rozsáhlé zkušenosti Rusů s ebolou v laboratorním výzkumu je to naprosto pochopitelné. Ale i Američané disponují odbornými znalostmi. Americká zdravotní instituce vlastní dokonce patent na kmen viru eboly. Patent ovšem obdržíte pouze tehdy, pokud jste opravdu vymysleli něco nového. A tato varianta eboly, popsaná jako EboBun (Bundibugyo), vyvinutá v USA, byla vyrobena v amerických laboratořích. S jakým úmyslem?

Faktem je, že současný průběh epidemie eboly je úplně jiný, než tomu bylo dříve. Také virus je odlišný, protože se neustále mění. Čím více lidí bude infikováno tímto virem, tím jednodušeji a rychleji se bude schopen dále měnit, - a tím obtížnější bude pro vědce jej dostat pod kontrolu. Objevitel viru eboly, Piot, prohlásil v týdeníku Spiegel: „To je skutečný scénář zániku světa.“

Přeložila: Bc Alena Hotová

TOPIC – říjen 2014

EBOLA a jiné problémy z pohledu BIBLE

V druhé části se pokusíme o určitou analýzu z pohledu křesťanského učení. Je vůbec někde v Bibli zmínka o tomto jevu? Aniž bychom museli dlouho přemýšlet, můžeme hned říci: Neení. To ale neznamená, že nám Bible nemůže podobnou atmosféru, co se lidských obav týká, přinést. Čtenáři Bible si jistě dobře vzpomínají, jak podobným obavám, které zažíváme dnes, a zvláště jejich děsivým důsledkům byli lidé vystaveni, a co museli zažívat. Například při potopě, v Sodomě, potom při pohromách, které postihly Egypt, když nedbali Božích požadavků, do té doby, musíme říci, mírných. Chtělo to jenom málo ze strany vládce – poslechnout.

I dnes dává Bůh, a vždycky dával, pro lidstvo dobré rady. Také ale někteří namítají: Jak si to máme vysvětlit, když říkáte, vy jako křesťané, že Bůh je dobrý, (Nahum 1,7) a ještě dokonce v situacích, kdy lidstvo očividně trpí a je v „soužení“???

Ti znalejší a bystřejší v biblických znalostech a problematice dokonce poukazují na to, co říká sám Ježíš. Když mluví o posledních věcech tohoto světa před jeho druhým příchodem, říká něco, čemu nechtějí rozumět. Poukazují na to, co říká v evangeliích. Podle Marka, a zejména Lukáše, je užito v Bibli neobvyklého sousloví. (Luk. 21,25) „nevědoucích se kam dít...“ (Kralická Bible) Jiné překlady to líčí slovy: „Bezradných, co si počít...“ I dnes, v případech takového společenského ohrožení,

WIKIPEDIA

jakým je tato krvácivá horečka, si zpočátku světové zdravotnictví mnoho rady nevědělo. A ani teď si nejsou odborníci mnohem jistější. Znovu se musíme ptát: Může za to Bůh? Dbá lidstvo jeho dobrých rad pro způsob života? Je to Bůh, který seslal na lidstvo virus HIV??? (AIDS) Nebo je to člověk, který svým erotickým potenciálem způsobil celosvětové zaneřádění tímto jevem??? To nemá na svědomí Bůh, ale člověk svým nezodpovědným užíváním toho, čím, a to je pravda, jak zase někteří namítají, ho Bůh vybavil. Ale ne za účelem, aby toho člověk zneužíval, nýbrž v záměrech Božích užíval tak, aby se lidstvo zdárně množilo a opanovalo zemi. Už záhy toho zneužili Sodomští, později i jiní, a co tedy mohl dělat Bůh??? Udělal to, co bylo jediné správné a moudré. Všechno jednání člověka vložil pod neměnnou zákonitost příčiny a následku. A to funguje dodnes a bude to tak fungovat, dokud svět bude trvat. Tato zákonitost je jasně pojmenována v Bibli a není možné ji změnit, leda, že člověk sám k ní změní svůj přístup.

Bůh netrápí lidstvo, vůbec ho to netěší, je dobrý. Člověk, který žije bez Boha, nebo se neřídí jeho radami, si sám způsobuje problémy, ze kterých nenachází cestu ven. (Job 15,23) Mohli bychom to demonstrovat na mnoha případech z historie lidstva. Bible to sama na mnoha místech potvrzuje. V historii byly velké pohromy na lidstvo, časem se našly způsoby a prostředky, jak se z toho dostat. Lidské poznání mnoha příčin a původců takových pohrom ale nebylo adekvátně zužitkováno. Lidé se znovu pokoušeli žít a jednat nezávisle na Božích dobrých radách a požadavcích, což přinášelo nová a nová neštěstí a ztráty mnohých lidských životů. Jako by se člověk nepoučil, brzy mu „otrnuło“, a pouštěl se do nových dobrodružství. Bible učí, že s blížícím se koncem všech věcí se bude vše ještě stupňovat podle Luk. 21,25. A toho bude zneužívat skutečný nepřítel lidstva - satan. A to tak, že bude navádět lidi, aby všechno svalili na Boha. On si je dobře vědom toho, že on sám svoji roli nezvládl tak, jak si sám představoval, snaží se proto co nejvíce lidí odvést od Boha, aby v „tom nebyl nakonec sám“. V souvislosti se zmíněnými zdravotními pohromami, o kterých uvažujeme, on sám má spolu s lidmi, které svádí k neposlušnosti vůči požadavkům Božím a radám, velký podíl na neštěstí a problémech ostatních lidí na zemi. Mnoho problémů má sám na svědomí. Naučil se totiž za dlouhé věky tomu, čemu člověk nerozumí. Nesmíme zapomínat, že je to bytost strukturálně, duševně a duchovně na vyšší úrovni než člověk.

Satan je velmi dobrým znalcem zákonů, které stanovil Stvořitel pro své stvoření. Od začátku se satan pokoušel dokázat, že Bůh je nespravedlivý, že jeho zákon je mylný a že dobro vesmíru si žádá jeho změnu. Útočil proti zákonu a usiloval o svržení autority Jeho tvůrce. Chtěl se stát „ochráncem“ zákona a jakýmsi „dohlázejícím“ na jeho plnění. Zná velmi dobře zákonitost příčiny a následku, a proto je může také lehce zneužívat.

Působí také prostřednictvím živlů tak, aby sklídl svou žně v podobě nepřipravených duší lidí. Studuje

tajemství přírodních dějů a využívá svých znalostí a své moci, aby do značné míry tyto síly ovládl, pokud to ovšem Bůh dovolí. A protože lidstvo vědomě dělá, co by nemělo, Bůh tuto zákonitost, kterou lidstvo vědomě překračuje, ve prospěch lidí nemění, a ani nemůže. Jinak by sám porušoval neměnnost svých postojů, vyjma případů, kdy člověk zaujímá postoj podobný lidem Ninive, už dávno ve staré době. Tolik na vysvětlenou lidem, kteří říkají, proč to Bůh nezmění, nebo takové neštěstí nějak neodvrátí, když je všemocný. Satan potom panuje nad všemi, jiné zase stíhá neštěstím, a tak klame lidi a přivádí je do situací, že lidé docházejí k závěrům, že to má na svědomí všechno sám Bůh, zatímco opak je pravdou.

Často se satan jeví lidem jako velký lékař, který umí vyléčit všechny nemoci. Dělá to různými způsoby, ve staré době si posluhoval různými šamany, zaklínači nebo věštkyněmi, jako v případě Saule, izraelského prvního krále, dnes přes různá média a „kejkle“, v podobě všelijakých kyvadel a předmětů v rukách těch, kteří slouží jeho záměrům. Satan působí v neštěstí a pohromách na moři i na souši, při velkých požárech, pustošivých vichřicích, záplavách, zemětřeseních, a na všech místech projevuje svou, lidem nepřející ničivou moc a lidé zase říkají: Proč to Bůh dovolí. Proč??? Už bylo řečeno proč. Ve smyslu tohoto uvažování ohledně

Stephen N. Haskell

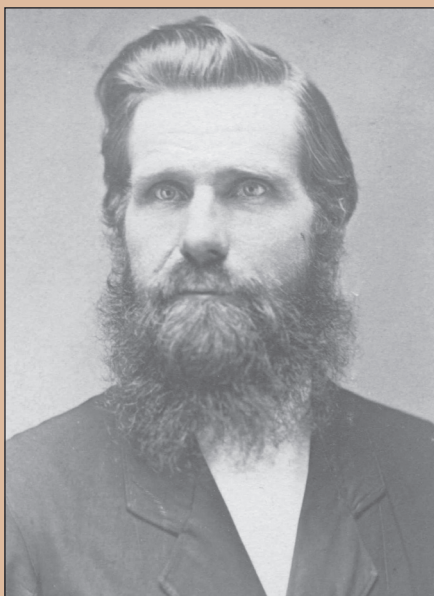
(1833-1922)

zdravotních pohrom a nemocí, které sužují lidstvo, budiž řečeno: Naplňuje ovzduší smrtelnou nákazou a tisíce lidí pak hynou nemocemi, s nimiž si neví lidstvo potom rady. Inspirované slovo říká, že tyto rány budou stále častější a katastrofálnější. Budou trpět jak lidé, tak i zvířata. Proč? Kde je příčina? To si přečtěte. Stojí to za tu „námahu“ otevřít si Bibli a tam v proroctví Izaiáše 24, 4.5 najdete příčinu toho všeho, co trápí a sužuje dnešní lidstvo. Ať už jde o zdravotní problémy, nevyléčitelné nemoci, či různé jiné pohromy, které sužují lidstvo. Všechno to ukazuje na něco, čemu lidé nevěnují patřičnou pozornost, ale co se neodvratně blíží. Podobně tomu bylo v minulosti, když lidé říkali, jak je to krásné na světě a jaké to mají pěkné město, mysleli tím Jeruzalém. (24 kapitola Matouše) Nebude to pořád, říká jim Ježíš, a také uvádí znamení, jaká budou provázet blížící se konec. Moc lidí na to tehdy nedbalo. Myslíte, že dnes je to jiné???

To, co jste právě přečetli, ukazuje také na blížící se konec. Jaký? Domyslete si to z pohledu dnešní situace ve světle biblických výpovědí. ■

FRANTIŠEK POSLUŠNÝ

Byl jedním z nejobětavějších pracovníků adventního hnutí všech dob. Narodil se do rodiny kongregacionalistů, v osmi letech učinil písemný slib Bohu, že nikdy nepoužije žádné škodliviny, jako alkohol, tabák apod., v patnácti letech se stal členem kongregacionální církve. Naučil se vyrábět mýdlo, což se stalo jeho živobytím,

Ellen G. White Estate, Inc

a současně pečoval o farmu svého zemřelého přítele. Za manželku si vzal jeho částečně ochrnutou dceru.

V r. 1852 poprvé uslyšel poselství Druhého adventu, a od té doby spojil své zaměstnání výrobce a prodejce mýdla s misijní činností. Jeho posluchači ho přiměli k tomu, aby začal toto poselství veřejně kázat. V r. 1853 po svědectví jednoho světele Soboty a prozkoumání Písma o tomto předmětu začal světít biblickou Sobotu. Jeho přátelé (adventisté 1. dne) však jeho novou víru rezolutně odmítli.

Br. Haskell se seznámil s Josephem Batesem a začal šířit publikace, obsahující adventní poselství. Svým úsilím se značně podílel na založení *Tract and Missionary Society* (volně přeloženo Společnost pro křesťanské traktáty a misii) r. 1869, a od té doby je považován za "otce" této společnosti. Velmi zdárně se rozvíjela především díky úsilí a vytrvalosti žen, které stály v jejím čele. Po letech změnila Společnost název na *International Tract Society* a dnes je dobře známá pod názvem *Adventist Book Centers*, nebo *ABC*. Haskell pevně věřil, že nejen muži, ale i ženy mají být zapojeny do misijní činnosti.

V druhé polovině padesátých let začal prosazovat některé zásady ve stravování - především škodlivost vepřového masa - několik let před tím, než bylo sestře White dáno velké vidění o zdravotní reformě 6. června 1863. V r. 1870 byl prvním, kdo prosazoval biblická stanová shromáždění. Za svého života byl asi 5x zvolen předsedou různých sdružení - *New England Conference* a *California Conference*. Na památném sejítí Generální konference r. 1888 v Minneapolis byl určen jako předseda jednání. Cestoval do mnoha zemí pomáhat rozvoji poselství. V r. 1885 zorganizoval první stanové shromáždění v Norsku a vedl první misijní skupinu do Austrálie a na Nový Zéland.

V r. 1889 procestoval se svým poselstvím Evropu, Jižní Afriku, Indii, Čínu, Japonsko a Austrálii. V r. 1915 měl kázání při pohřbu Ellen White.

Haskell byl činně zapojen do rozvoje adventního vzdělávacího školského systému. Jeho vliv byl silný především v *Battle Creek College* (dnes *Andrews University*), *Madison College*, *Pacific Union College*, *Atlantic Union College*, a *Avondale College*.

Napsal velmi cenné knihy, z nichž nejznámější jsou *The Story of the Seer of Pathmos* (Vidoucí z Patmosu), *The Cross and Its Shadow* (Kříž a jeho stín) a kniha *The Story of Daniel the Prophet* (Příběh Daniele Proroka). ■

Reakcie ľudí po prečítaní Veľkého sporu vekov

1. Kniha ma zaujala tým, že jednoduchou a zrozumiteľnou formou podáva výklad Biblie a dejinných udalostí. Dozvedela som sa z nej o mnohých skutočnostiach oveľa viac ako z iných publikácií a z výkladu iných autorov. Som vďačná autorke za jej iniciatívu napísať takú knihu a že sa ju zdarma rozdáva - to je prekrásny počin. Lebo v dnešnej ťažkej dobe ekonomickej a hospodárskej krízy by si ju mohlo kúpiť málo ľudí. A osveta je charitatívna činnosť, za ktorú by si autorka zaslúžila malú Nobelovu cenu. Ďakujem, Darina.

2. Prečítala som Knihu veľký spor vekov a bola som nadšená z jej obsahu. Kniha podľa môjho názoru obsahuje kus pravdy a odporúčam ju prečítať ľuďom, ktorí sa chcú dozvedieť viac o tom, ako to vo svete funguje. Po prečítaní som ju požičala kamarátke, ktorej sa tiež páčila. Našla som v nej veľa zaujímavých vecí. Zdesilo ma, keď som sa dozvedela, aké zverstvá robili a robia cirkvi, aby ovládali ľudí. Súhlasím s názorom v knihe prezentovaným, že len Biblia a nie kňazi by nás mali poučovať o pravde a každý kto skutočne hľadá pravdu by ju mal denne čítať.

Aj mňa kniha Veľký spor vekov inšpirovala ku každodennému čítaniu Biblie a dáva mi to viac ako hocikaká iná literatúra. Miestami ma kniha dojala k plaču, keď som čítala o tom, ako boli ľudia prenasledovaní za to, že chceli prekladať Bibliu do materinského jazyka a šíriť ju. Uvedomujem si, že ten veľký boj sa ešte neskončil a že satan sa nás pokúsi zničiť i cez cirkev i cez naše vlády rovnako, ako sa o to pokúšal po celý ten čas.

Chcela by som sa dozvedieť niečo viac o tom, čo nás čaká v tomto veku, na aké nástrahy si máme dávať pozor a ako sa máme zachovať, aby sme dokázali, že si skutočne ceníme pravdu a chceme žiť podľa Božích prikázaní. A tiež by som sa chcela dozvedieť niečo viac o slávení soboty. Je to pre mňa niečo nové. Doteraz som počula len o slávení nedele

a nemám v tom dosť jasno, ako by sa mala svätiť v dnešnej dobe. Cítim však, že niečo mi v živote chýba. Žijem zo dňa na deň a každý deň vyzerá u mňa tak isto, nerozlišujem slávnostné dni od všedných. Možno práve sobota by mi dokázala dať to, čo mi v živote chýba, možno by dokázala zaplniť to prázdne miesto v mojom srdci a dokázala by mi poskytnúť viac spokojnosti a naplnenia. Nemáte aj k týmto témam nejakú dobrú literatúru?

Za odpoveď vopred ďakujem, Janka.

3. Dobrý deň

Dovoľte mi úprimne Vás pozdraviť a vo Vašej plodnej práci Vám zaželať veľa úspechov a Božie požehnanie. Dostali sme Vaše 3 knihy VELKÝ SPOR VEKOV a boli sme milo prekvapení, že ste nám poslali o jednu knihu viac. Sme Vám veľmi vďační za to, že každý budeme mať svoju knihu. Keď som ich vyzdvihol z pošty, hneď sme sa pustili do čítania. Kniha je veľmi zaujímavá a poučná, písaná zrozumiteľne pre každého, odкрýva mnoho vecí, ktoré boli nám, jednoduchým ľuďom zastreté.

Autorka knihy je naslovovzatý odborník, vyzná sa v Biblii, je dobrým pozorovateľom svetových náboženských dejín a zrejme knihu písala pod inšpiráciou Ducha Svätého. Napísať takúto knihu nemôže hocikto, musí to byť človek, ktorý má hlboké vedomosti z Biblie, má veľký prehľad zo zákulisia dnešnej cirkvi a vie dobre porozumieť podobenstvám v Biblii, čo nie je naozaj ľahké. Môžeme jej iba úprimne poďakovať za jej pekné dielo, ktoré dúfam, nájde odozvu v srdciach a myšliach ľudí a prinúti ich zamyslieť sa, kam speje ich konzumný život a viera bez skutkov.

Ľudstvo čaká ťažká a trnistá cesta, pokiaľ nepríde Božie vyslobodenie. Útrapy a zúfalstvo vydržia iba tí, ktorí Boha a Ježiša stavajú na popredné miesto v živote a pridržajú sa Jeho prikázaní.

Úprimne Vám ďakujeme, že ste rozniesli letáky o tejto knihe, inak by sme sa neboli dostali k tak hodnotnej a pravdu odhaľujúcej knihe. Ešte raz Vám úprimne ďakujeme za knihy a želáme Vám všetko dobré, nech Božia láska pootvára čo najviac schátralých ľudských srdiec a odvráti ich od satanovho vplyvu.

S pozdravom a vďakou Ľubomír.

POZVÁNÍ

na biblické setkání s br. **MUDr. MILANEM MOSKALOU**

ve dnech **24.07. – 26. 07. 2015**

Téma:

UTĚŠITEL ZASLIBUJE...

Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za hřbitovem. Začátek bude v pátek v 15 hodin a ukončení v neděli ve 13 hodin. O stravu je postaráno.

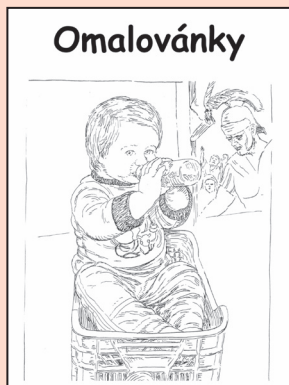
Prosím zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 180 Kč), aby se dopředu přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363 ve večerních hodinách, nebo písemně na adresách

elektronické pošty: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

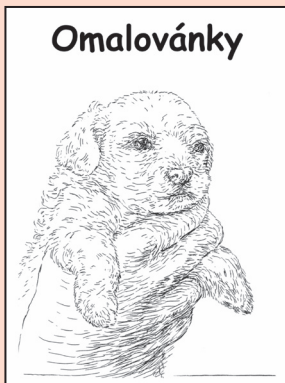
Adresa redakce: M. Juřica, Lubenská 630, 73911 Frýdlant n. Ostravicí

PRO DĚTI

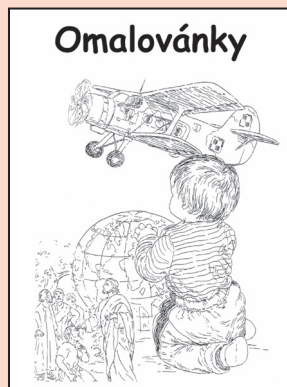
Omalovánky

Omalovánky

Omalovánky

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Písma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

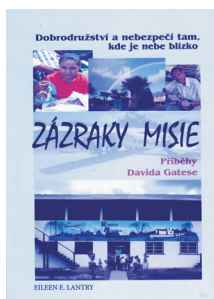
Joe Crews

Zakladatel vydavatelství
Amazing Facts

Přemýšlím o tom, co
musím učinit pro ty, kteří
patří k církvi ostatků

*„a nevíš, že jsi bídný,
a mizerný, i chudý i
slepý, i nahý...”*

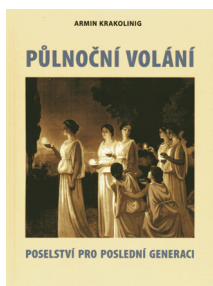
**Formát A5, 50 stran,
cena 10,00 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockých o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

**Formát A5, 131 stran,
cena 70,00 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 70,00 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 50,00 Kč + porto**

Dostává se vám do rukou knížka, která není velká svým rozsahem, ale spíše obsahem. Na jejích stránkách autor dnešním mladým lidem poutavě vypráví o tom, co jejich dědové a otcové museli často prožít, aby mohli zůstat věrni svému Bohu

Erich Theodor Lauferweiler

**Formát A5, 220 stran,
cena 100,00 Kč + porto**

Studijní jitřenka I leden-červen

Studijní jitřenka II červenec-prosinec

Sestaveno z citátů Ducha
prorockého

Pavel Toman
Tel: 461 772 304;
731 466 485
pro objednání

**Formát A5, 520 stran,
cena à 100,00 Kč + porto**